

Ustawa

z dnia .....

**o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych
ustaw¹⁾²⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 i Nr 144, poz. 1176) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) deponent – osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, o ile posiada ona zdolność prawną oraz podmioty, o których mowa w art. 49 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „ustawą - Prawo bankowe”, będące stroną umowy imiennego rachunku bankowego lub posiadające wynikającą z czynności bankowych wierzytelność do banku objętego obowiązkowym systemem gwarantowania oraz osoby, o których mowa w art. 55 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe, z zastrzeżeniem art. 26n, o ile ich wierzytelność do banku stała się wymagalna przed dniem spełnienia warunku gwarancji, z wyłączeniem:

a) Skarbu Państwa,

b) banków krajowych, banków zagranicznych oraz instytucji kredytowych – w rozumieniu ustawy – Prawo bankowe,

c) spółek prowadzących giełdę, rynek pozagiełdowy lub alternatywny system obrotu, firm inwestycyjnych, zagranicznych firm inwestycyjnych, zagranicznych osób prawnych prowadzących działalność maklerską oraz Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A. w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.⁴⁾),

---

¹⁾ Niniejsza ustawa zmienia ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, ustawę z dnia z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze i ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim.

²⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty (Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2009, str. 3).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 40, poz. 226 i Nr 81, poz. 530.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 13, poz. 69, Nr 42, poz. 341, Nr 77, poz. 649, Nr 78, poz. 659, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 i Nr 223, poz. 1776 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 252 i Nr 81, poz. 530.

- d) krajowych i zagranicznych zakładów ubezpieczeń, towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, krajowych i zagranicznych zakładów reasekuracji oraz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66),
- e) narodowych funduszy inwestycyjnych, firm zarządzających w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202, z późn. zm.⁵⁾),
- f) funduszy inwestycyjnych, towarzystw funduszy inwestycyjnych, funduszy zagranicznych, spółek zarządzających, oddziałów towarzystw inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.⁶⁾),
- g) otwartych funduszy emerytalnych, pracowniczych funduszy emerytalnych, powszechnych towarzystw emerytalnych, pracowniczych towarzystw emerytalnych w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 34, poz. 189),
- h) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo – kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁷⁾),
- i) jednostek organizacyjnych, które w poprzedzającym roku obrotowym spełniły dwa z trzech kryteriów, o których mowa w art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, z późn. zm.⁸⁾), z wyjątkiem jednostek samorządu terytorialnego,
- j) osób posiadających w dniu spełnienia warunku gwarancji pakiet co najmniej 5% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym, a także osób które w stosunku do nich są podmiotami dominującymi lub zależnymi w rozumieniu art. 3 pkt 16 i 17 ustawy, o której mowa w lit. c, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu spełnienia warunku gwarancji, bądź w okresie bieżącego roku obrotowego (obrachunkowego) lub poprzedzającego dzień spełnienia warunku gwarancji,
- k) członków zarządu i rady nadzorczej banku krajowego oraz osób pełniących w tym banku funkcje dyrektorów i zastępców dyrektorów w centrali banku, jak również dyrektorów i zastępców dyrektorów oddziałów tego banku, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu spełnienia warunku gwarancji, bądź w okresie bieżącego roku obrotowego (obrachunkowego) lub poprzedzającego dzień spełnienia warunku gwarancji,
- l) dyrektorów oraz zastępców dyrektora oddziału banku zagranicznego lub oddziału instytucji kredytowej, w przypadku którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, jeżeli osoby te pełniły swoje funkcje w dniu spełnienia warunku gwarancji, bądź w

---

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1994 r. Nr 84, poz. 385, z 1997 r. Nr 30, poz. 164 i Nr 47, poz. 298, z 2000 r. Nr 122, poz. 1319, z 2001 r. Nr 63, poz. 637, z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 281, poz. 2775 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183 poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 i z 2010 r. Nr 81, poz. 530.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 100, poz. 1081, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2004 r. Nr 68, poz. 623 i Nr 146, poz. 1546, z 2006 r. Nr 183, poz. 1354 oraz z 2009 r. Nr 127, poz. 1045.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 165, poz. 1316 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

okresie bieżącego roku obrotowego (obrachunkowego) lub poprzedzającego zawieszenie działalności banku lub dzień spełnienia warunku gwarancji;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- a) „2) środki gwarantowane - środki pieniężne zgromadzone w banku przez deponenta na rachunkach imiennych oraz jego należności wynikające z innych czynności bankowych, w walucie polskiej lub walutach obcych, według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji, potwierdzone wystawionymi przez ten bank dokumentami imiennymi lub imiennymi świadectwami depozytowymi, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, powiększone o naliczone odsetki do dnia spełnienia warunku gwarancji, a także kwoty, o których mowa w art. 55 ust. 1 i art. 56 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe, z zastrzeżeniem art. 26n, o ile stały się wymagalne przed dniem spełnienia warunku gwarancji - do wysokości określonej ustawą, z wyłączeniem papierów wartościowych innych niż opiewające wyłącznie na wierzytelności pieniężne, a także listów zastawnych, o których mowa w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 99, poz. 919, z późn. zm.⁹⁾), oraz środków, o których mowa w art. 26p ust. 2;”;

c) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) spełnienie warunku gwarancji:

- a) w przypadku banku krajowego - wydanie przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o zawieszeniu działalności banku, ustanowieniu zarządu komisarycznego oraz wystąpienie do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości,
- b) w przypadku oddziału instytucji kredytowej – wydanie przez zagraniczny sąd lub zagraniczny organ orzeczenia, postanowienia lub decyzji, którymi pozbawiono lub ograniczono podmiot objęty systemem gwarantowania w prawie zarządu jego majątkiem lub poddano kontroli celem jego reorganizacji lub likwidacji, w ramach postępowania upadłościowego w państwie macierzystym,
- c) w przypadku oddziału banku zagranicznego, wystąpienie jednego z poniższych zdarzeń:
- wydanie przez sąd postanowienia o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 379 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 i Nr 191, poz. 1484), wszczętego wobec banku zagranicznego, który prowadzi działalność w Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału,
  - wszczęcie postępowania upadłościowego obejmującego majątek banku zagranicznego położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

d) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) dzień spełnienia warunku gwarancji:

- a) w przypadku banku krajowego – dzień wystąpienia przez Komisję Nadzoru Finansowego do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości,
- b) w przypadku oddziału instytucji kredytowej – dzień obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej odpowiedniego orzeczenia, postanowienia lub decyzji, o których mowa w pkt 4 lit. b,
- c) w przypadku oddziału banku zagranicznego, dzień wystąpienia jednego z poniższych zdarzeń:

---

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 184, poz. 1539 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

- dzień wydania przez sąd postanowienia o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 379 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, wszczętego wobec banku zagranicznego, który prowadzi działalność w Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału,
- dzień wszczęcia postępowania upadłościowego obejmującego majątek banku zagranicznego położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”

e) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) niedostępność środków - sytuację, w której środki gwarantowane nie mogą być wypłacone od dnia spełnienia warunku gwarancji (dzień niedostępności środków);”

f) skreśla się pkt 6,

g) po pkt 8 dodaje się pkt 9-13 w brzmieniu:

„9) system gwarantowania – system utworzony i funkcjonujący na podstawie niniejszej ustawy;

10) oficjalnie uznany system gwarantowania – system gwarantowania środków gwarantowanych, utworzony i urzędowo uznany w państwie macierzystym oddziału instytucji kredytowej, do którego należy ta instytucja;

11) postępowanie upadłościowe w państwie macierzystym – prowadzone na podstawie prawa innego państwa będącego członkiem Unii Europejskiej lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) postępowanie sądowe lub administracyjne, w tym także postępowanie zabezpieczające, w ramach których mienie instytucji kredytowej poddane jest kontroli lub zarządowi sądu lub innego organu w celu reorganizacji lub likwidacji instytucji, jeżeli skutkiem tego postępowania jest zawieszenie lub ograniczenie realizacji zobowiązań wobec deponentów;

12) system wyliczania - system informatyczny podmiotu objętego systemem gwarantowania, przeznaczony do zapewnienia możliwości niezwłocznego uzyskania wszelkich danych pozwalających na identyfikację deponentów oraz wysokości należnych poszczególnym deponentom środków gwarantowanych;”

13) dzień roboczy - dzień, który nie jest dniem ustawowo wolnym od pracy i nie przypada w sobotę;”

2) w art. 2a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku prowadzenia przez bank rachunku dla spółki cywilnej, jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej - deponentem jest ta spółka.”

3) w art. 2b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Warunki uczestnictwa oddziału instytucji kredytowej, o którym mowa w ust. 2, w systemie gwarantowania określa Zarząd Funduszu w porozumieniu z właściwym organem w oficjalnie uznanym systemie gwarantowania, z zachowaniem zasad systemu gwarantowania określonych w ustawie. Warunki uczestnictwa określają w szczególności warunki dostępu do systemu wyliczania oddziału instytucji kredytowej przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny w sytuacji spełnienia warunku gwarancji oraz przez Komisję Nadzoru Finansowego. Warunki uczestnictwa, w powyższym zakresie wymagają zasięgnięcia opinii Przewodniczącego Komisji.”

4) w art. 7 ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zatwierdzanie wniosków Zarządu Funduszu w sprawie zaciągania kredytu, o którym mowa w art. 16a ust. 5;”;

5) w art. 15 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) środki z kredytu krótkoterminowego udzielonego przez Narodowy Bank Polski zgodnie z art. 16a ust. 5;”;

6) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Wyплаты środków gwarantowanych dokonywane są przez Fundusz z następujących środków, w określonej poniżej kolejności:

1) funduszu ochrony środków gwarantowanych banku, w przypadku którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji;

2) funduszy ochrony środków gwarantowanych podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania.

2. W przypadku, gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę środków, o których mowa w ust. 1, Fundusz dokonuje wypłat środków gwarantowanych ze środków funduszu własnego Funduszu przeznaczonego do ewidencjonowania środków odzyskanych z mas upadłości banków.

3. W przypadku, gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę środków, o których mowa w ust. 1 i 2, Fundusz dokonuje wypłat środków gwarantowanych ze środków funduszu własnego Funduszu, przeznaczonego do ewidencjonowania środków uzyskanych z opłat rocznych. Kwota wypłat nie może przewyższać wartości funduszu pomniejszonego o wartość bilansową wierzytelności sfinansowanych z tego funduszu.

4. W przypadku, gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę środków, o których mowa w ust. 1, 2 i 2a, Fundusz dokonuje wypłat środków gwarantowanych z innych źródeł, o których mowa w art. 15 oraz ze środków pozostałych funduszy własnych, z wyłączeniem:

a) części funduszu własnego, tworzonego w celu zapewnienia środków na nabycie rzeczowego majątku trwałego,

b) funduszy własnych utworzonych wyłącznie w celu ewidencjonowania środków pieniężnych uzyskiwanych na podstawie odrębnych ustaw,

c) funduszu z aktualizacji wyceny,

d) niezatwierdzonego zysku z lat ubiegłych,

e) zysku roku obrotowego.

5. Po wyczerpaniu środków, o których mowa w ust. 1, 2, 2a i 2b, w sytuacji wystąpienia zagrożenia stabilności finansowej oraz w celu pokrycia pilnych potrzeb Funduszu Narodowy Bank Polski na wniosek Zarządu Funduszu może udzielić Funduszowi kredytu krótkoterminowego, o którym mowa w art. 15 pkt 6, pod warunkiem ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia.

6. Po wyczerpaniu środków, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa

Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, podwyższyć wysokość stawki tworzenia funduszy ochrony środków gwarantowanych przez podmioty objęte systemem gwarantowania, nie więcej jednak niż do wysokości 0,8%. Wysokość i termin wniesienia kolejnej obowiązkowej wpłaty określa Zarząd Funduszu w drodze uchwały.

7. Po wyczerpaniu środków, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, podwyższyć wysokość stawki opłaty rocznej na rok bieżący, nie więcej jednak niż do wysokości 0,6%. Wydając rozporządzenie, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, określi dzień, na który oblicza się wysokość oraz termin wniesienia opłat. Przepisy art. 13 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

8. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 6 i 7, uwzględni w szczególności wysokość niezaspokojonych zobowiązań Funduszu z tytułu środków gwarantowanych.”;

7) dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„17a. Bankowy Fundusz Gwarancyjny nie jest państwową osobą prawną i nie jest jednostką sektora finansów publicznych.”;

8) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Obowiązkowy system gwarantowania”;

9) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Celem obowiązkowego systemu gwarantowania jest zapewnienie deponentom wypłaty, do wysokości określonej ustawą, środków gwarantowanych w razie ich niedostępności.”;

10) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Podmiotami stosunku gwarancji są:

- 1) Fundusz;
- 2) deponent.

2. Przedmiotem gwarancji jest wierzytelność deponenta, w związku z którą z dniem spełnienia warunku gwarancji nabywa on w stosunku do Funduszu, na warunkach określonych w ustawie, uprawnienie do świadczenia pieniężnego.

3. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, jest płatne w złotych, w terminie 20 dni roboczych od dnia spełnienia warunku gwarancji, z zastrzeżeniem ust. 4 i 6.

4. W przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających wypłatę świadczenia pieniężnego, w terminie określonym w ust. 3, w szczególności ze względu na nieprawidłowości w prowadzeniu ksiąg rachunkowych banku lub nieprawidłowości w funkcjonowaniu systemu wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania, Komisja Nadzoru Finansowego przedłuża, na wniosek Zarządu Funduszu termin wypłat, nie dłużej jednak niż o 10 dni roboczych, liczonych od dnia, w którym upływa termin, o którym mowa w ust. 3.

5. W sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 4, Komisja Nadzoru Finansowego podejmuje decyzję w terminie 2 dni roboczych od dnia wniesienia.

6. Świadczenia pieniężne, których wypłat nie można było dokonać w terminie, o którym mowa w ust. 3 i 4, w szczególności ze względu na nieprawidłowości w prowadzeniu ksiąg rachunkowych podmiotu objętego systemem gwarantowania lub w funkcjonowaniu systemu wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania lub konieczność potwierdzenia istnienia środków gwarantowanych lub ich kwoty orzeczeniem sądu lub innym dokumentem, są płatne w terminie 20 dni roboczych od dnia, w którym zostaną odpowiednio potwierdzone lub udokumentowane wobec Funduszu (wypłaty uzupełniające).

7. Fundusz nie ponosi odpowiedzialności za wypłatę środków gwarantowanych osobom nieuprawnionym ani wypłatę środków gwarantowanych w niewłaściwej wysokości, dokonanych zgodnie z listą deponentów, a także za niedokonanie wypłaty osobie uprawnionej w wyniku nieujawnienia jej na tej liście.”;

11) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Środki gwarantowane objęte są obowiązkowym systemem gwarantowania od dnia ich wniesienia na rachunek bankowy nie później niż w dniu poprzedzającym dzień spełnienia warunku gwarancji, a w przypadku należności wynikających z czynności bankowych, o ile czynność ta została dokonana przed dniem spełnienia warunku gwarancji – do wysokości (łącznie z odsetkami naliczonymi do dnia spełnienia warunku gwarancji, zgodnie z oprocentowaniem wskazanym w umowie niezależnie od terminu ich wymagalności) równowartości w złotych 100 000 euro – w 100 %”;

12) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość funduszu ochrony środków gwarantowanych w kolejnym roku jest ustalana, z zastrzeżeniem ust. 3, nie później niż do końca poprzedniego roku kalendarzowego, jako iloczyn stawki w wysokości do 0,55 % i sumy środków pieniężnych zgromadzonych w banku na wszystkich rachunkach, stanowiącej podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej stosownie do art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.¹⁰⁾), za październik.”;

13) po art. 26 dodaje się art. 26a – 26f w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. W przypadku spełnienia warunku gwarancji, zarząd komisaryczny banku krajowego lub zarządca zagraniczny w rozumieniu art. 379 pkt 4 ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze lub inny organ uprawniony do reprezentacji niezwłocznie przekazuje Funduszowi środki funduszu ochrony środków gwarantowanych.

2. Fundusz zawiadamia podmioty objęte systemem gwarantowania, w trybie określonym w art. 26j, o obowiązku wniesienia na rzecz Funduszu kwot przeznaczonych na wypłatę środków gwarantowanych (łącznie kwota obowiązkowej wpłaty podmiotów objętych systemem gwarantowania). W zawiadomieniu Fundusz wskazuje rachunek bankowy, na który mają zostać dokonane wpłaty oraz tytuł płatności. Wpłaty, do których zobowiązane są

---

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 61, poz. 410, z 2008 r. Nr 209, poz. 1315 i 1317 oraz z 2009 r. Nr 69, poz. 589 i Nr 143, poz. 1164.

banki spółdzielcze - zrzeszone w bankach zrzeszających - wnoszą, w imieniu tych banków, banki zrzeszające.

3. Kwota, którą obowiązany jest wnieść każdy podmiot objęty systemem gwarantowania (obowiązkowa wpłata podmiotu objętego systemem gwarantowania) ustalona zostaje jako kwota, pozostająca w takiej proporcji do łącznej kwoty obowiązkowej wpłaty podmiotów objętych systemem gwarantowania, w jakiej pozostawała wysokość funduszu ochrony środków gwarantowanych podmiotu objętego systemem gwarantowania do sumy funduszy ochrony środków gwarantowanych wszystkich podmiotów objętych systemem gwarantowania, z wyłączeniem podmiotu objętego systemem gwarantowania, w przypadku którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

4. Środki pochodzące z obowiązkowych wpłat podmiotów objętych systemem gwarantowania przechodzą na własność Funduszu.

5. W dniu następującym po dniu dokonania obowiązkowej wpłaty, podmiot objęty systemem gwarantowania pomniejsza fundusz ochrony środków gwarantowanych, o wartość odpowiadającą wpłacie.

Art. 26b. Obowiązkowa wpłata podmiotu objętego systemem gwarantowania stanowi dla niego koszt uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 26c. Przepisy dotyczące obowiązkowych wpłat podmiotów objętych systemem gwarantowania stosuje się odpowiednio w przypadku dokonania przez Fundusz wypłat uzupełniających.

Art. 26d. 1. Z tytułu wypłaty środków gwarantowanych Funduszowi przysługuje roszczenie:

1) do banku, co do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji lub,

2) do sędziego – komisarza wykonującego czynności postępowania upadłościowego wobec upadłego banku,

- o zapłatę kwot odpowiadających wysokości sumy wypłaconych środków gwarantowanych, z wyłączeniem środków, o których mowa w art. 16a ust. 1 pkt 1.

2. Wypłata środków gwarantowanych pomniejsza proporcjonalnie poszczególne wierzytelności deponenta będące podstawą wyliczenia środków gwarantowanych.

Art. 26e. Aktywa, które stanowiły fundusz ochrony środków gwarantowanych podmiotu objętego systemem gwarantowania, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, nie wchodzi do masy upadłości podmiotu objętego systemem gwarantowania.

Art. 26f. 1. Na Fundusz przechodzą, z mocy prawa, wierzytelności przysługujące deponentowi w stosunku do masy upadłości, w wysokości wypłaconych środków gwarantowanych.

2. W przypadku nabycia przedsiębiorstwa bankowego w trybie art. 437 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze, na nabywcę nie przechodzą zobowiązania wynikające z wierzytelności Funduszu, o których mowa w ust. 1.”;

14) po art. 26f dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Sposób przeprowadzania wypłat środków gwarantowanych. Wypłaty uzupełniające.

Art. 26g. 1. W przypadku spełnienia warunku gwarancji, w odniesieniu do:

- 1) podmiotu objętego systemem gwarantowania będącego bankiem krajowym – zarząd komisaryczny, po ustaleniu stanu ksiąg rachunkowych banku na dzień spełnienia warunku gwarancji, sporządza listę deponentów w oparciu o system wyliczania banku;
  - 2) podmiotu objętego systemem gwarantowania będącego oddziałem banku zagranicznego lub oddziałem instytucji kredytowej – dyrektor oddziału, zarządca zagraniczny, o którym mowa w art. 379 pkt 4 ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze, lub inny organ uprawniony do reprezentacji oddziału w przypadku spełnienia warunku gwarancji, zwani dalej „podmiotem uprawnionym do reprezentacji”, po ustaleniu stanu ksiąg rachunkowych banku na dzień spełnienia warunku gwarancji, sporządza listę deponentów w oparciu o system wyliczania oddziału.
2. Zarząd komisaryczny banku lub podmiot uprawniony do reprezentacji są odpowiedzialni za sporządzenie listy deponentów zgodnie ze wzorem określonym przepisami wydanymi na podstawie art. 38j.
3. Odpowiedzialność za zgodność danych zawartych w systemie wyliczania z zapisami w księgach rachunkowych banku oraz z rzeczywistym stanem prawnym, ponosi zarząd podmiotu objętego systemem gwarantowania a w przypadku uczestnika będącego oddziałem banku zagranicznego lub oddziałem instytucji kredytowej – osoby pełniące funkcję dyrektora oddziału - w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu spełnienia warunku gwarancji, bądź w okresie bieżącego roku obrotowego (obrachunkowego) lub poprzedzającego dzień spełnienia warunku gwarancji.

Art. 26h. Zarząd Funduszu sprawuje bieżącą kontrolę przygotowania i dokonywania wypłat środków gwarantowanych. O nieprawidłowościach ujawnionych w toku kontroli Fundusz zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego, wzywając zarząd komisaryczny lub podmiot uprawniony do reprezentacji do ich usunięcia.

Art. 26i. Zarząd komisaryczny banku lub podmiot uprawniony do reprezentacji niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia spełnienia warunku gwarancji, przekazuje Funduszowi listę deponentów.

Art. 26j. Zarząd Funduszu określa w drodze uchwały i podaje do publicznej wiadomości w drodze ogłoszenia w piśmie o zasięgu ogólnokrajowym oraz przekazuje zarządowi komisarycznemu, podmiotowi uprawnionemu do reprezentacji i podmiotom objętym systemem gwarantowania:

- 1) sposób, zasady oraz terminarz dokonywania wypłat;
- 2) kwotę przekazywaną zarządowi komisarycznemu banku na wypłatę środków gwarantowanych, z zastrzeżeniem art. 26l ust. 3;
- 3) wysokość kwot obowiązkowych wpłat podmiotów objętych systemem gwarantowania, o których mowa w art. 26a ust. 2 oraz termin ich wniesienia.

Art. 26k. Środki na wypłatę środków gwarantowanych, przekazane na podstawie uchwały Zarządu Funduszu, nie mogą być wykorzystane na żaden inny cel niż wypłata środków gwarantowanych. Środki te nie wchodzi do masy upadłości oraz nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej.

Art. 26l. 1. Zarząd komisaryczny banku lub podmiot uprawniony do reprezentacji jest zobowiązany do dokonywania wypłat środków gwarantowanych zgodnie z uchwałą Zarządu Funduszu, o której mowa w art. 26j, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Koszty czynności zarządu komisarycznego banku lub podmiotu uprawnionego do reprezentacji, związane z przygotowaniem i dokonaniem wypłat środków gwarantowanych, ponosi podmiot, co do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

3. W przypadku uzasadnionym względami ekonomicznymi lub organizacyjnymi Zarząd Funduszu może podjąć decyzję o dokonywaniu wypłat środków gwarantowanych w innym trybie niż wskazany w ust. 1. W takim przypadku Zarząd Funduszu zawiera umowy o dokonanie wypłat z innymi podmiotami i przekazuje im listy deponentów. Przepisy art. 26j oraz 26l stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku wypłat środków gwarantowanych dokonywanych w trybie, o którym mowa w ust. 3, ich koszty ponosi Fundusz.

Art. 26l. Po zakończeniu wypłat zarząd komisaryczny banku lub podmiot uprawniony do reprezentacji w terminie 5 dni roboczych od ostatniego dnia wypłat, wskazanego w terminarzu, dokonuje rozliczenia przeprowadzonych wypłat przekazując Funduszowi w szczególności:

- 1) listę deponentów wraz z oznaczeniem świadczeń wypłaconych i niewypłaconych;
- 2) dokumentację potwierdzającą dokonanie wypłat deponentom;
- 3) kwoty niewypłacone deponentom.

Art. 26m. 1. Roszczenia deponentów z tytułu gwarancji, nieujawnione w ramach listy deponentów Fundusz zaspokaja po ustaleniu listy wierzytelności lub po stwierdzeniu wierzytelności wobec banku prawomocnym orzeczeniem sądu, informując o tym zarząd komisaryczny lub podmiot uprawniony do reprezentacji, zarządcę lub syndyka w celu ustalenia, jaka wierzytelność przeszła na Fundusz.

2. W przypadku dokonania wypłaty środków gwarantowanych, o których mowa w ust. 1, Zarząd Funduszu określa kolejność uruchamiania środków, o których mowa w art. 16a ust. 1-5.

3. W przypadku dokonania wypłaty środków gwarantowanych, o których mowa w ust. 1, po ogłoszeniu upadłości banku Fundusz zgłasza sędziemu-komisarzowi wierzytelność z tego tytułu.

Art. 26n. Jeżeli w dniu spełnienia warunku gwarancji, uprawnienia z tytułu środków gwarantowanych przysługiwały następcom prawnym deponenta oraz osobom, o których mowa art. 55 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe i - niezależnie od przyczyny faktycznej lub prawnej - nie zostały wykazane w systemie wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania jako uprawnienia innej osoby lub innych osób, Fundusz jest zobowiązany do spełnienia wyłącznie jednego świadczenia gwarancyjnego z tytułu środków gwarantowanych, na rzecz następcy lub następców prawnych lub osób, o których mowa art. 55 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe. W takim przypadku:

- 1) wysokość świadczenia zostaje określona bez uwzględnienia środków gwarantowanych, jakie mogą przysługiwać następcom prawnym oraz osobom, o których mowa art. 55 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe z tytułu czynności, dokonanych odrębnie od czynności będących podstawą powstania środków gwarantowanych poprzednika prawnego;
- 2) uprawnienia do odbioru środków gwarantowanych ustala się na zasadach ogólnych - zgodnie z przepisami określającymi skutki danego rodzaju następstwa prawnego oraz zasady dysponowania majątkiem, jaki należał do poprzednika prawnego.

Art. 26o. Jeżeli w dniu wypłaty środków gwarantowanych przysługiwały one wyłącznie deponentowi, a następnie weszły do majątku, do którego uprawnienia przysługują następcy lub następcom prawnym deponenta oraz osobom, o których mowa art. 55 ust. 1 oraz art. 56 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe, uprawnienia do odbioru środków gwarantowanych ustala się na zasadach ogólnych - zgodnie z przepisami określającymi skutki danego rodzaju

następstwa prawnego oraz zasadami dysponowania majątkiem, jaki należał do poprzednika prawnego.

Art. 26p. 1. W przypadku gdy środki zdeponowane na rachunku zostały zablokowane na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zawieszają się wypłaty deponentowi środków gwarantowanych, na czas trwania blokady.

2. Jeżeli środki zdeponowane na rachunku zostaną uznane w całości lub w części prawomocnym wyrokiem sądu za przedmiot pochodzący bezpośrednio albo pośrednio z przestępstwa, przewidzianego w art. 299 Kodeksu karnego albo za korzyść z takiego przestępstwa lub za ich równowartość, przy obliczaniu świadczenia z tytułu środków gwarantowanych nie uwzględnia się środków zdeponowanych na rachunku lub odpowiedniej ich części. Środki te nie korzystają z ochrony systemu gwarantowania w części, co do której orzeczono przepadek.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zawieszania wypłaty środków gwarantowanych deponentom w przypadku określonym w ust. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, uwzględni dane, jakie powinno zawierać zawiadomienie Funduszu o prowadzonym postępowaniu karnym oraz zawiadomienie o jego zakończeniu, termin i sposób wysłania zawiadomienia, dane, jakie powinna zawierać informacja o zawieszeniu wypłaty środków gwarantowanych wysłana deponentowi, termin i sposób wysłania informacji oraz dane, jakie powinien zawierać rejestr zawieszonych wypłat środków gwarantowanych prowadzony przez Fundusz.”;

15) uchyla się art. 27 - 35;

16) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Z tytułu opóźnienia w dokonywaniu opłat rocznych, o których mowa w art. 13 ust. 1, oraz wpłat, o których mowa w art. 26a ust. 2 i 26c, Funduszowi przysługują odsetki w wysokości odsetek pobieranych od zaległości podatkowych.”;

17) w art. 38 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi informacje o zaistnieniu okoliczności, mogących skutkować powstaniem zobowiązań Funduszu wobec deponentów z tytułu środków gwarantowanych.”;

18) po art. 38c dodaje się rozdział 4b w brzmieniu:

„Rozdział 4b

Tryb pozyskiwania informacji o środkach gwarantowanych. Systemy wyliczania podmiotów objętych systemem gwarantowania.

Art. 38d. Środki gwarantowane płatne są na podstawie danych znajdujących się w systemie wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania.

Art. 38e. 1. Odpowiedzialnym za wdrożenie i utrzymywanie prawidłowo funkcjonującego systemu wyliczania jest zarząd podmiotu objętego systemem gwarantowania, a w przypadku podmiotu objętego systemem gwarantowania będącego oddziałem banku zagranicznego lub oddziałem instytucji kredytowej – dyrektor tego oddziału.

2. Odpowiedzialnym za przekazywanie Funduszowi informacji, o których mowa w art. 38j pkt 1 znajdujących się w systemie, w okresie do dnia spełnienia warunku gwarancji jest odpowiednio – zarząd lub dyrektor oddziału.

Art. 38f. W przypadku spełnienia warunku gwarancji, w odniesieniu do:

- 1) podmiotu objętego systemem gwarantowania będącego bankiem krajowym – zapewnienie funkcjonowania systemu wyliczania oraz przekazywania Funduszowi informacji znajdujących się w systemie wyliczania jest zadaniem zarządu komisarycznego ustanowionego przez Komisję Nadzoru Finansowego w decyzji o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu;
- 2) podmiotu objętego systemem gwarantowania będącego oddziałem banku zagranicznego lub oddziałem instytucji kredytowej – zapewnienie funkcjonowania systemu wyliczania oraz przekazywania Funduszowi informacji znajdujących się w systemie wyliczania jest zadaniem dyrektora oddziału, zarządcy zagranicznego, o którym mowa w art. 379 pkt 4 ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze, lub innego organu uprawniony do reprezentacji oddziału w przypadku spełnienia warunku gwarancji.

Art. 38g. 1. Dane określone w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 38j, zwane dalej „danymi”, sporządzane są w systemie wyliczania, codziennie, według stanu na koniec dnia.

2. Dane podmiot objęty systemem gwarantowania przechowuje w systemie wyliczania, w sposób zapewniający ich odtworzenie oraz dostęp do nich Komisji Nadzoru Finansowego oraz Funduszowi.

3. System wyliczania, ani uzyskiwane i przetwarzane w nim dane nie mogą znajdować się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Podmiot objęty systemem gwarantowania zapewnia odpowiednie zabezpieczenia, które zapewniają prowadzenie systemu wyliczania.

Art. 38h. Dane znajdujące się w systemie wyliczania pozwalające na identyfikację deponentów oraz wysokości należnych poszczególnym deponentom środków gwarantowanych, podmiot objęty systemem gwarantowania przekazuje Funduszowi na każde jego żądanie.

Art. 38i. 1. Kontrolę prawidłowości funkcjonowania systemów wyliczania sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego.

2. W przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania przez podmiot objęty systemem gwarantowania obowiązków związanych z zapewnieniem wdrożenia i utrzymywania prawidłowo funkcjonującego systemu wyliczania, Komisja Nadzoru Finansowego może zastosować środki nadzorcze określone w ustawie – Prawo bankowe.

3. W przypadku gdy podmiot objęty systemem gwarantowania nie posiada lub posiada nieprawidłowo funkcjonujący system wyliczania, Komisja Nadzoru Finansowego może na niego nałożyć karę pieniężną w wysokości do 0,4 % podstawy naliczania rezerwy obowiązkowej podmiotu objętego systemem gwarantowania za miesiąc, w którym stwierdzono niewykonywanie obowiązków, a w przypadku podmiotu objętego systemem gwarantowania, który nie podlega obowiązkowi utrzymywania rezerwy obowiązkowej – w wysokości do równowartości w złotych kwoty 1 mln euro, według kursu średniego ogłaszanego przez NBP z dnia wydania decyzji o nałożeniu kary.

4. Komisja Nadzoru Finansowego stosuje kary przewidziane w art. 171 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe, w przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków przez osoby odpowiedzialne za wdrożenie i funkcjonowanie systemów wyliczania. Kara może zostać nałożona na członka zarządu lub dyrektora oddziału banku zagranicznego lub dyrektora oddziału instytucji kredytowej.

5. Komisja Nadzoru Finansowego odprowadza kwoty wyegzekwowane z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 4, na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

6. Podmiot objęty systemem gwarantowania zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o członku zarządu, do którego zakresu obowiązków należy zapewnienie wdrożenia i funkcjonowania systemu wyliczania. W przypadku podmiotu objętego systemem gwarantowania będącego oddziałem banku zagranicznego albo oddziałem instytucji kredytowej – przepis stosuje się odpowiednio, z tym, że zapewnienie wdrożenia i funkcjonowania systemu należy do obowiązków dyrektora oddziału albo zastępcy dyrektora oddziału, który został powołany za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, wydaną na podstawie Prawa bankowego.

7. Fundusz może wystąpić do Komisji Nadzoru Finansowego o podjęcie czynności kontrolnych lub środków w ramach nadzoru, w zakresie kontroli prawidłowości funkcjonowania systemów wyliczania.

Art. 38j. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego oraz Zarządu Funduszu, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i strukturę logiczną danych zawartych w systemie wyliczania, a także standard techniczny ich przygotowania i zapisu;
  - 2) format i tryb przekazywania do Funduszu dokumentów elektronicznych, uwzględniając ich zabezpieczenie przed nieuprawnionym dostępem;
  - 3) sposób oznaczenia środków gwarantowanych, których dotyczy postępowanie w sprawach określonych w art. 299 ustawie Kodeks karny;
  - 4) sposób weryfikacji prawidłowości danych zawartych w systemie wyliczania;
  - 5) tryb, warunki i minimalną częstotliwość kontroli systemów wyliczania;
  - 6) sposób przeprowadzania testów systemów wyliczania, w celu ustalenia, czy spełnione zostały warunki dla wykonania obowiązków ustawowych na wypadek spełnienia warunku gwarancji oraz czy zapewniona jest prawidłowość sporządzania przez bank danych o deponentach i środkach gwarantowanych;
  - 7) minimalny oraz maksymalny okres przechowywania danych w systemach wyliczania;
- mając na względzie w szczególności potrzebę zapewnienia otrzymywania przez Fundusz należycie przygotowanych i zweryfikowanych informacji na potrzeby realizacji ustawowych zadań oraz warunki wykonywania czynności faktycznych związanych z działalnością bankową.

Art. 38k. Fundusz, co najmniej raz w roku oraz na żądanie ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, przeprowadza testy efektywności swoich systemów, w szczególności w zakresie możliwości wypłaty świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 22 ust. 2, w ustawowo określonym terminie. Wyniki testu przekazywane są ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych w ciągu 14 dni od zakończenia postępowania.”;

19) rozdział 5 otrzymuje brzmienie:

„Umowny system gwarantowania”;

20) uchyla się art. 44.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Bank powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny o uzyskaniu wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.”;

2) w art. 40:

a) w ust. 2 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w przypadku podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, warunki dostępu do systemu wyliczania, o którym mowa w art. 38d ustawy z dnia 14 grudnia 1994 roku o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 i Nr 144, poz. 1176) przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz Bankowy Fundusz Gwarancyjny, w szczególności na wypadek spełnienia warunku gwarancji.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W zezwoleniu na utworzenie oddziału banku zagranicznego w kraju Komisja Nadzoru Finansowego ustala w szczególności siedzibę oddziału, rodzaj czynności bankowych, do wykonywania których oddział jest upoważniony, minimalną wysokość funduszy niezbędnych do działalności oddziału, warunki dostępu do systemu wyliczania przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz Bankowy Fundusz Gwarancyjny, w szczególności na wypadek spełnienia warunku gwarancji, a także zatwierdza projekt regulaminu oddziału. O wydaniu zezwolenia Komisja Nadzoru Finansowego powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny.”;

3) w art. 105 ust. 1 pkt 2:

a) lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w zakresie określonym ustawą z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 i Nr 144, poz. 1176),”

b) dodaje się lit. u w brzmieniu:

---

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 i Nr 223, poz. 1776 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 252 i Nr 81, poz. 530.

„u) Podmiotom, o których mowa w art. 26 l. ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 i Nr 144, poz. 1176), w przypadku spełnienia warunku gwarancji.”;

4) art. 158 otrzymuje brzmienie:

„Art. 158. 1. Jeżeli według bilansu sporządzonego na koniec okresu sprawozdawczego aktywa banku nie wystarczają na zaspokojenie jego zobowiązań, zarząd banku, zarząd komisaryczny lub likwidator powiadamia o tym niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego, która podejmuje decyzję o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego oraz jednocześnie podejmuje decyzję o jego przejęciu przez inny bank, za zgodą banku przejmującego, albo występuje do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości. O podjętych decyzjach Komisja Nadzoru Finansowego zawiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

2. Jeżeli z powodów związanych bezpośrednio z sytuacją finansową banku nie reguluje on swoich zobowiązań w zakresie wypłaty środków, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym wobec deponentów w rozumieniu art. 2 pkt 1 tej ustawy, Komisja Nadzoru Finansowego – w terminie 5 dni roboczych od dnia stwierdzenia tej okoliczności – podejmuje decyzję o zawieszeniu działalności banku, ustanowieniu zarządu komisarycznego oraz jednocześnie podejmuje decyzję o jego przejęciu przez inny bank, za zgodą banku przejmującego, albo występuje do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości. O podjętych decyzjach Komisja Nadzoru Finansowego zawiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

3. W przypadku banku spółdzielczego powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, może być złożone także przez zarząd banku zrzeszającego, który podpisał umowę zrzeszeniową z danym bankiem spółdzielczym.

4. Decyzję o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego oraz przejęciu banku albo wystąpieniu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć także z własnej inicjatywy, jeżeli nie nastąpi powiadomienie, o którym mowa w ust. 1.

5. Decyzja o zawieszeniu działalności banku jest podawana do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

6. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, nie podlegają zaskarżeniu.

7. Komisja Nadzoru Finansowego, zgodnie z art. 146 ust. 3, ustala wysokość wynagrodzenia, które przysługuje zarządowi komisarycznemu, z zastrzeżeniem, że w przypadku ogłoszenia upadłości koszty działalności zarządu komisarycznego obciążają fundusz masy upadłości.

8. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do oddziału banku zagranicznego, który przystąpił do polskiego systemu gwarantowania, z tym, że:

- 1) powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest dokonać dyrektor oddziału,
- 2) w stosunku do oddziału nie podejmuje się decyzji o przejęciu przez inny bank za zgodą banku przejmującego.”.

5) art. 159 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Warunki i zakres działalności banku w okresie zawieszenia działalności określa decyzja, o której mowa w art. 158 ust. 1 i 2.”

Art. 3. W ustawie z dnia z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 i Nr 191, poz. 1484) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 427:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przed ogłoszeniem upadłości banku, sąd wysłuchuje co do podstaw ogłoszenia upadłości oraz co do osoby syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy: przedstawiciela Komisji Nadzoru Finansowego, prezesa oraz innych członków ostatniego zarządu albo zarządu komisarycznego, względnie likwidatora banku, którego dotyczy wnioski. W przypadku postępowania dotyczącego upadłości banku państwowego lub banku będącego podmiotem zależnym od Skarbu Państwa, sąd wysłuchuje także przedstawiciela ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.”

b) uchyla się ust. 4;

2) uchyla się art. 428, 430 i 431;

3) art. 432 otrzymuje brzmienie:

„Art. 432. Sprawozdania, o których mowa w art. 168, syndyk, nadzorca sądowy albo zarządca przekazuje do wiadomości Komisji Nadzoru Finansowego.”;

4) uchyla się art. 435;

5) w art. 440:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Należności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z tytułu wypłaty środków gwarantowanych ulegają zaspokojeniu w kategorii drugiej.”;

b) uchyla się ust. 3.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.¹²⁾) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. W przypadku uregulowanych w ustawie w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 i Nr 144, poz. 1176) NBP może udzielać kredytu krótkoterminowego Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.”.

Art. 5. Do wypłaty świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 22 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe, jeżeli spełnienie warunku gwarancji nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2010 r.

---

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 61, poz. 410, z 2008 r. Nr 209, poz. 1315 i 1317 oraz z 2009 r. Nr 69, poz. 589 i Nr 143, poz. 1164.

UZASADNIENIE

Zaproponowane w przedmiotowym projekcie ustawy rozwiązania uzupełniają oraz zmieniają istniejące regulacje ustawowe zawarte w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474, z późn. zm.), ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.), ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 i Nr 191, poz. 1484) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r., Nr 1, poz. 2 ze zm.) w celu wypełnienia ustaleń dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarantowania depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty. Należy wskazać, iż ww. dyrektywa nakłada obowiązek wprowadzenia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do jej wykonania m.in. w zakresie podwyższenia sumy gwarantowanej oraz zniesienia udziału własnego do dnia 30 czerwca 2009 r. Jednak, w odstępstwie od tej zasady, część przepisów, w tym również przepisów dotyczących skrócenia terminu wypłat, państwa członkowskie implementują do dnia 31 grudnia 2010 r.

W związku z powyższym implementacja dyrektywy 2009/14/WE została podzielona na dwa etapy. Pierwszy etap implementacji dokonany został ustawą z dnia 23 października 2008 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 209, poz. 1315) oraz ustawą z dnia 16 lipca 2009 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy - Prawo bankowe (Dz. U. Nr 144, poz. 1176) i objął przepisy dotyczące:

1. podwyższenia minimalnej wysokości pokrycia do równowartości 50.000 euro oraz zniesienia udziału własnego (zmiana w art. 7 ust. 1 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE);
2. wzajemnej współpracy systemów gwarancji depozytów (zmiana w art. 4 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE);
3. udostępnienia dodatkowych informacji dla deponentów m.in. informacji potrzebnych do zidentyfikowania właściwego systemu gwarancji depozytów oraz przepisów dotyczących systemu gwarancji depozytów (zmiana art. 9 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE);
4. skrócenia okresu, o który może być przedłużony termin wypłaty (skreślenie ustępu 2 w art. 10 oraz w powiązaniu z art. 10 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE).

Rozwiązania zawarte w przedmiotowym projekcie nowelizacji, będącym drugim etapem implementacji dyrektywy 2009/14/WE obejmują przepisy dotyczące:

1. ograniczenia czasu, który Komisja Nadzoru Finansowego ma na podjęcie decyzji o zawieszeniu działalności banku (zmiana w art. 1 pkt 3 ppkt (i) drugi akapit dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE);
2. podwyższenia minimalnej wysokości pokrycia do równowartości 100.000 euro wchodzące w życie z dniem 1 stycznia 2011 r. (dodanie ust. 1a w art. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE);
3. skrócenia terminu wypłaty (zmiana w art. 10 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE);

Należy wskazać, że przedmiotowy projekt zakresem ograniczony jest wyłącznie do implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarantowania depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty. Jednak w związku z ograniczeniem okresu wypłaty do 20 dni roboczych konieczne było dokonanie zmian o charakterze systemowym.

Dyrektywa 94/19/WE w brzmieniu nadanym dyrektywą 2009/14/WE w art. 10 ust. 1 nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, iż wypłata należycie zweryfikowanych roszczeń deponentów dotyczących depozytów, które są niedostępne, nastąpi w terminie 20 dni roboczych:

- licząc od daty, w której właściwe organy dokonały ustalenia, że bank z powodu jego sytuacji finansowej nie jest w stanie spłacić depozytów i w chwili obecnej brak perspektywy na ich spłatę w późniejszym terminie (art. 10 ust. 1 w związku z art. 1 pkt 3 ppkt i dyrektywy), lub
- od dnia wydania przez organ sądowy decyzji, której skutkiem jest zawieszenie roszczeń deponentów wobec banku, o ile decyzja ta została wydana przed ustaleniem, o którym mowa w tiret poprzedzającym (art. 10 ust. 1 w związku z art. 1 pkt 3 ppkt ii dyrektywy).

W opinii Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego, ze względu na to, że termin przewidziany w ustawie Prawo upadłościowe i naprawcze dotyczący wydania postanowienia o ogłoszeniu upadłości, jest terminem instrukcyjnym, jego skrócenie nie będzie miało żadnego wpływu na realizację postanowień dyrektywy nr 94/19/WE. Mając na uwadze powyższe wypłata środków gwarantowanych następować będzie w trakcie postępowania sądowego w sprawie ogłoszenia upadłości banku. Realizacja tej koncepcji wymaga zmiany podstawowych zasad postępowania upadłościowego, w tym wyłączenia syndyka z procesu wypłaty środków gwarantowanych i przekazania jego obowiązków BFG.

Uzasadnienie szczegółowe:

- 1) zmiana w art. 1 pkt 1 lit. a – zmiana art. 2 pkt 1 ustawy o BFG, w związku z ustanowieniem obowiązku tworzenia w bankach bazy klientów umożliwiającej bieżące generowanie wykazu osób uprawnionych z tytułu gwarancji wraz z wysokością należnego im świadczenia, ma na celu doprecyzowanie definicji deponenta. Definicję jednostek organizacyjnych, które zgodnie z treścią art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, nie były uprawnione do sporządzania uproszczonego bilansu oraz rachunku zysków i strat, zastąpiono definicją odwołującą się do spełniania kryteriów wymienionych w art. 50 ust. 2. ustawy o rachunkowości. Zmieniona definicja odwołująca się do kryteriów ustawowych nie przesądza o konieczności sporządzania bilansu na podstawie ustawy o rachunkowości. Ma to znaczenie w przypadku podmiotów, które z mocy przepisów szczególnych sporządzały bilans na podstawie regulacji szczególnych.
- 2) zmiana w art. 1 pkt 1 lit. b – zmiana art. 2 pkt 2 ustawy o BFG ma na celu usunięcie wątpliwości czy imienne świadectwa depozytowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, mogą być potwierdzeniem należności deponenta wynikających z innych czynności bankowych (np. emisji zdematerializowanych bankowych papierów wartościowych), a tym samym czy ww. należności potwierdzone imiennymi świadectwami depozytowymi są środkami gwarantowanymi w myśl art. 2 pkt 2 ustawy o BFG.

- 3) zmiana w art. 1 pkt 1 lit. c – zmiana art. 2 pkt 4 ustawy o BFG ma na celu określenie przesłanek oznaczających spełnienie warunku gwarancji, która w znowelizowanej ustawie będzie tożsama:
- w przypadku banku krajowego z wydaniem przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o zawieszeniu działalności banku, ustanowieniu zarządu komisarycznego oraz wystąpienie do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości;
  - w przypadku oddziału instytucji kredytowej z wydaniem przez zagraniczny sąd lub właściwy organ postanowienia lub decyzji o jego reorganizacji lub likwidacji, zgodnie z art. 454 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. prawo upadłościowe i naprawcze;
  - w przypadku oddziału banku zagranicznego spełnienie warunku gwarancji nastąpi w przypadku wydania przez sąd postanowienia o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego lub wszczęcia postępowania upadłościowego obejmującego majątek banku zagranicznego.

Zgodnie z art. 2 pkt 4 lit. a jedyną przesłanką dokonania wypłat środków gwarantowanych jest jednoczesna decyzja Komisji Nadzoru Finansowego o zawieszeniu działalności banku, wyznaczeniu zarządu komisarycznego i skierowaniu wniosku do sądu o ogłoszenie upadłości banku. Niemniej jednak należy zwrócić uwagę na fakt, że proponowane brzmienie przepisu art. 158 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo bankowe sprawia, że zawieszenie działalności banku, które następuje przed wydaniem przez KNF decyzji o przejęciu banku za zgodą banku przejmującego powoduje powstanie stanu niedostępności środków, a więc sytuację, którą dyrektywa 94/19/WE z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarantowania depozytów zmienioną dyrektywą 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. może wiązać z koniecznością uruchomienia procedury wypłaty środków gwarantowanych. Jednak zgodnie z art. 1 pkt 3 lit. i przytoczonej dyrektywy procedura wypłaty środków gwarantowanych jest uruchamiana w sytuacji, w której właściwe organy (w tym przypadku Komisja Nadzoru Finansowego) ustaliły, że – ich zdaniem – instytucja kredytowa, z powodów, które są związane bezpośrednio z jej sytuacją finansową, w danej chwili nie jest w stanie spłacić środków kwarantowanych i w chwili obecnej nie widzi żadnej perspektywy na ich spłatę w późniejszym terminie. W związku z powyższym wydaje się, że sytuacja, w której Komisja Nadzoru Finansowego po zawieszeniu działalności banku podejmuje decyzję o jego przejęciu przez inny bank, za zgodą banku przejmującego, jest taką która daje perspektywę, że środki gwarantowane będą wypłacone w późniejszym terminie.

- 4) zmiana w art. 1 pkt 1 lit. d – dodanie pkt 4a w art. 2 ustawy o BFG ma na celu dokładne określenie momentu, w którym następuje spełnienie warunku gwarancji. Ze względu na fakt, że od tego czasu liczy się okres dwudziestu dni roboczych na wypłatę świadczeń gwarancyjnych, określenie dnia spełnienia warunku gwarancji ma kluczowe znaczenie dla realizacji postanowień ustawy.
- 5) zmiana w art. 1 pkt 1 lit. e – zmiana w art. 2 pkt 5 ustawy o BFG. Dotychczasowe zdefiniowanie niedostępności środków było błędne, gdyż dotyczyło tylko banku krajowego, a także sytuacji podjęcia przez KNF decyzji o przejęciu przez inny bank. Usunięcie zwrotu „są należne, lecz” spowodowane jest faktem, że system gwarantowania zapewnia zwrot środków bez względu na termin ich wymagalności.
- 6) zmiana w art. 1 pkt 1 lit. f – skreślenie pkt 6 w art. 2 ustawy o BFG jest konsekwencją wypłaty środków gwarantowanych w trakcie postępowania sądowego w sprawie ogłoszenia upadłości banku.

- 7) zmiana w art. 1 pkt 1 lit. g – dodanie pkt 9-13 w art. 2 ustawy o BFG ma na celu wprowadzenie nowej nomenklatury, którą posługuje się ustawa.
- 8) zmiana w art. 1 pkt 2 – zmiana w art. 2a ust. 2 ustawy o BFG ma na celu aktualizację przepisu w związku z koniecznością dostosowania treści przepisu do regulacji zawartych w k.s.h. Należy wskazać, że w obecnie obowiązujących przepisach w odróżnieniu od spółki cywilnej, spółki jawnej i spółki komandytowej, spółka partnerska i spółka komandytowo – akcyjna, które również nie posiadają osobowości prawnej i mogą występować w obrocie gospodarczym od momentu wejścia w życie Kodeksu spółek handlowych, nie są traktowane jako deponenci.
- 9) zmiana w art. 1 pkt 3 – zmiana art. 2b ust. 3 ustawy o BFG ma na celu doprecyzowanie warunków koniecznych do uczestnictwa oddziału instytucji kredytowej w systemie gwarantowania w ramach BFG.
- 10) zmiana w art. 1 pkt 4 – zmiana art. 7 ust. 2 pkt 4 ustawy o BFG ma na celu zmianę odniesienia do środków z kredytu krótkoterminowego udzielonego przez Narodowy Bank Polski, w związku z uchycieniem m.in. art. 34 ust. 3 ustawy o BFG.
- 11) zmiana w art. 1 pkt 5 – zmiana art. 15 pkt 6 ustawy o BFG ma na celu zmianę odniesienia do środków z kredytu krótkoterminowego udzielonego przez Narodowy Bank Polski, w związku z uchycieniem m.in. art. 34 ust. 3 ustawy o BFG.
- 12) zmiana w art. 1 pkt 6 - dodanie art. 16a w ustawie o BFG. Wprowadzono dodatkową regulację umożliwiającą finansowanie pomostowe BFG z kredytu krótkoterminowego udzielonego przez NBP, w przypadku wystąpienia zagrożenia stabilności finansowej, po wyczerpaniu środków, o których mowa w ust. 1, 2, 2a i 2b, oraz w celu pokrycia pilnych potrzeb Funduszu. Jednocześnie w związku z ograniczeniem okresu wypłaty do 20 dni roboczych przez wyczerpanie środków, o którym mowa w ust. 5, rozumie się również bieżącą niedostępność środków, o których mowa w ust. 1, 2, 2a i 2b, ze względu na trudności z upłynnieniem mniej płynnych aktywów. Ponadto, zgodnie z art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadzono przepisy zawierające wytyczne dotyczące treści rozporządzeń Ministra Finansów w sprawie podwyższenia wysokości stawki tworzenia funduszy ochrony środków gwarantowanych oraz podwyższenia wysokości stawki opłaty rocznej. Jednocześnie w świetle art. 3 ust. 1 pkt 29 ustawy o rachunkowości przez „aktywa netto – rozumie się aktywa jednostki pomniejszone o zobowiązania, odpowiadające wartościowo kapitałowi (funduszowi) własnemu”. W świetle tej definicji częścią funduszy własnych BFG jest m.in.:
- fundusz pomocowy – w całości (zarówno wykorzystany jak i niewykorzystany),
  - fundusz z aktualizacji wyceny,
  - niezatwierdzony wynik finansowy,
  - wynik finansowy roku obrotowego.
- Wątpliwości budziła możliwość użycia tych funduszy (z wyjątkiem funduszu pomocowego niewykorzystanego) do wypłat środków gwarantowanych.
- 13) zmiana w art. 1 pkt 7 – zmiana polegająca na dodaniu art. 17a, zgodnie z którym Bankowy Fundusz Gwarancyjny nie jest państwową osobą prawną i nie jest jednostką sektora finansów publicznych. Jest konsekwencją zmiany w art. 1 pkt 20.

- 14) zmiana w art. 1 pkt 8 – zmiana nazwy rozdziału 4 ustawy o BFG miała na celu aktualizację nazwy, w związku z zaprojektowanym zdefiniowaniem pojęcia „system gwarantowania”.
- 15) zmiana w art. 1 pkt 9 – zmiana art. 21 ustawy o BFG miała na celu aktualizację nazwy, w związku z zaprojektowanym zdefiniowaniem pojęcia „system gwarantowania”.
- 16) zmiana w art. 1 pkt 10 – zmiana art. 22 ustawy o BFG. Przepis wprowadza kluczową, z punktu widzenia implementacji Dyrektywy 94/19/WE zmianę polegającą na zapewnieniu przez Państwa członkowskie wypłaty należycie zweryfikowanych roszczeń deponentów dotyczących depozytów, które są niedostępne w terminie 20 dni roboczych. Ponadto, w dodanym ust. 7 wyłączono odpowiedzialność Funduszu za wypłatę środków gwarantowanych osobom nieuprawnionym, dokonanych zgodnie z listą deponentów, w związku z tym że odpowiedzialnym za wdrożenie i utrzymywanie prawidłowo funkcjonującego systemu wyliczania jest zarząd podmiotu objętego systemem gwarantowania, a w przypadku podmiotu objętego systemem gwarantowania będącego oddziałem banku zagranicznego lub oddziałem instytucji kredytowej – dyrektor tego oddziału
- 17) zmiana w art. 1 pkt 11 - zmiana art. 23 ust. 1 ustawy o BFG ma na celu podwyższenie minimalnej wysokości pokrycia do równowartości 100.000 euro. Ponadto, w związku ze zmianą terminu rozpoczęcia wypłat konieczne było doprecyzowanie sposobu, terminu i wysokości naliczania odsetek na potrzeby wyliczania środków gwarantowanych.
- 18) zmiana w art. 1 pkt 12 – zmiana art. 25 ust. 2 polegająca na podwyższeniu maksymalnej stawki funduszu ochrony środków gwarantowanych o 0,15 p.p. miała na celu umożliwienie zrekompensowania obniżonego wskaźnika zabezpieczenia środków gwarantowanych zasobami będącymi w dyspozycji BFG (podniesienie limitu gwarancji do 100 tys. euro spowoduje spadek wskaźnika zabezpieczenia o 0,24-0,27 p.p.) dodatkowymi środkami ex post.
- 19) zmiana w art. 1 pkt 13 – dodanie artykułów 26a-26f mających charakter techniczno-prawny oraz porządkujących strukturę redakcyjną ustawy, określających: organ przekazujący Funduszowi środki funduszu ochrony środków gwarantowanych, wskazanie banków zrzeszających jako odpowiedzialnych za wniesienie opłat przez banki spółdzielcze - zrzeszone w bankach zrzeszających. Ponadto, zgodnie z art. 26d z tytułu wypłaty środków gwarantowanych Funduszowi przysługuje roszczenie do masy upadłości lub do banku, wobec których KNF wydała decyzję o zawieszeniu działalności, o zapłatę kwot odpowiadających wysokości środków gwarantowanych. Wypłata środków gwarantowanych pomniejszać będzie proporcjonalnie wierzytelności deponenta będące podstawą wyliczenia środków gwarantowanych. Jednocześnie w związku z wyłączeniem syndyka z procesu wypłaty środków gwarantowanych część kompetencji z zakresu postępowania upadłościowego przeniesiona została na Bankowy Fundusz Gwarancyjny.
- 20) zmiana w art. 1 pkt 14 – polegająca na dodaniu nowego rozdziału „Sposób przeprowadzania wypłat ze środków gwarantowanych. Wypłaty uzupełniające.” W związku ze zmianą podstawowych zasad postępowania upadłościowego, w tym wyłączenia syndyka z procesu wypłaty środków gwarantowanych i przekazania jego obowiązków BFG konieczne było wprowadzenie nowej procedury przeprowadzania wypłaty środków gwarantowanych. Wprowadzono obowiązek prowadzenia systemu

wyliczania służącego do generowania listy deponentów. Jednocześnie nałożono na Zarząd Funduszu obowiązek nadzorowania czynności związanych z przygotowaniem i dokonaniem wypłat środków gwarantowanych, określenia w drodze uchwały, w terminie 3 dni roboczych od otrzymania listy deponentów szczegółowych informacji zawierających m.in. sposób, zasady i terminarz dokonywanych wypłat. Art. 26h, 26i, 26k, 26l, 26ł, 26m są przepisami o charakterze techniczno-prawnym, które mają na celu uregulowanie kwestii proceduralnych. Ponadto przedmiotowy rozdział reguluje kwestie dotyczące ewentualnych wypłat uzupełniających, wynikających z ujawnienia nieznanymi wcześniej, nie ewidencjonowanych w księgach rachunkowych banku, a więc i w systemie wyliczania, wiarygodności do banku objętych gwarancjami BFG. W takich przypadkach, wypłaty gwarancyjne będą realizowane przez BFG w trybie indywidualnym, w oparciu o późniejsze wpisy w księgach rachunkowych banku i odpowiednie dokumenty.

- 21) zmiana w art. 1 pkt 15 – uchylenie art. 27 – 35 w ustawie o BFG było konsekwencją zmiany podstawowych zasad postępowania upadłościowego, w tym wyłączenia syndyka z procesu wypłaty środków gwarantowanych i przekazania jego obowiązków BFG. Uchylenie powyższych przepisów spowodowane było wprowadzeniem nowego układu przepisów ustawy.
- 22) zmiana w art. 1 pkt 16 - zmiana art. 36 ustawy o BFG ma na celu zmianę odniesienia do obowiązkowych wpłat podmiotów objętych systemem gwarantowania, w związku z uchyleniem m.in. art. 29 i art. 33 ust. 2 ustawy o BFG.
- 23) zmiana w art. 1 pkt 17 – polegająca na dodaniu ust. 3a w art. 38 ustawy o BFG, stanowi implementację art. 10 ust. 1 dyrektywy 94/19/WE (ostatnie zdanie dot. zapewnienia przez państwo członkowskie by system gwarantowania był informowany o wykryciu przez właściwe organy problemów w danej instytucji kredytowej, mogących wymagać uruchomienia systemów gwarancji depozytów).
- 24) zmiana w art. 1 pkt 18 – polegająca na dodaniu nowego rozdziału „Tryb pozyskiwania informacji o środkach gwarantowanych. Systemy wyliczania podmiotów objętych systemem gwarantowania.” W związku z ograniczeniem okresu wypłaty do 20 dni roboczych istnieje konieczność odejścia od procedury sporządzania listy deponentów w obecnym kształcie – czyli przez zarządcę lub syndyka masy upadłościowej, na rzecz ustanowienia obowiązku tworzenia w bankach bazy klientów umożliwiającej bieżące generowanie wykazu osób uprawnionych z tytułu gwarancji wraz z wysokością należnego im świadczenia. Wygenerowane dane będą musiały być odpowiednio usystematyzowane – posiadać określoną strukturę. Obowiązek ten powinien być uszczegółowiony w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Ponadto należy wskazać, że zgodnie z art. 38g ust. 3 system wyliczania, ani uzyskiwane i przetwarzane w nim dane nie mogą znajdować się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Mimo, że zapis taki może stanowić ograniczenie swobody przepływu usług, to uzasadnione to jest nadrzędnymi względami interesu ogólnego w związku z koniecznością zapewnienia fizycznego kontrolowania systemu wyliczania przez Komisję Nadzoru Finansowego. Ponadto dodaje się przepis art. 38k stanowiący implementację przepisu art. 10 ust. 1 in fine Dyrektywy, zgodnie z którym Państwa członkowskie zapewniają, aby systemy gwarancji depozytów przeprowadzały regularne testy swoich systemów.

- 25) zmiana w art. 1 pkt 19 – zmiana nazwy rozdziału 5 ustawy o BFG miała na celu aktualizację nazwy, w związku z zaprojektowanym zdefiniowaniem pojęcia „system gwarantowania”.
- 26) zmiana w art. 1 pkt 20 – zmiana polegająca na uchyleniu przepisu art. 44, który został przeniesiony do rozdziału drugiego ustawy. Przepis ma charakter materialny, w związku z czym został przeniesiony z rozdziału siódmego zawierającego przepisy przejściowe i końcowe.
- 27) zmiana w art. 2 pkt 1 – dodanie ust. 4 w art. 36 ustawy - Prawo bankowe polegająca na nałożeniu na bank obowiązku powiadomienia Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o uzyskaniu wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego miała na celu określenie dodatkowego warunku przy rozpoczęciu przez bank działalności w związku z koniecznością prawidłowej realizacji zadań przez BFG.
- 28) zmiana w art. 2 pkt 2 – dodanie pkt 5 w ust. 2 oraz zmiana brzmienia ust. 4 w art. 40 ustawy - Prawo bankowe. W związku z obowiązkiem tworzenia w bankach bazy klientów umożliwiającej bieżące generowanie wykazu osób uprawnionych z tytułu gwarancji wraz z wysokością należnego im świadczenia konieczne było uregulowanie przedmiotowej kwestii w odniesieniu do podmiotów objętych umownym systemem gwarantowania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.
- 29) zmiana w art. 2 pkt 3 lit. a i b – zmiana brzmienia lit. h oraz dodanie lit. u w art. 105 ust. 1 pkt 2 ustawy - Prawo bankowe miała na celu doprecyzowanie upoważnienia dla Bankowego Funduszu Gwarancyjnego oraz wydanie upoważnienia podmiotom, o których mowa w art. 26 l. ust. 3 ustawy BFG do otrzymywania od banku informacji objętych tajemnicą bankową, w zakresie określonym wspomnianą ustawą.
- 30) zmiana w art. 2 pkt 4 – zmiana brzmienia art. 158 ustawy - Prawo bankowe polegająca na dodaniu przesłanki powodującej podjęcie przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o zawieszeniu działalności banku, która w przypadku wystąpienia KNF do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości jest jednocześnie dniem spełnienia warunku gwarancji. Zmieniono również przepisy tak, aby decyzji o zawieszeniu działalności banku powodowała jednocześnie ustanowienie zarządu komisarycznego. Ponadto skróceniu do pięciu dni roboczych uległ termin, który Komisja Nadzoru Finansowego ma na podjęcie decyzji o zawieszeniu działalności banku, jeżeli z powodów związanych bezpośrednio z sytuacją finansową banku nie reguluje on swoich zobowiązań w zakresie wypłaty środków gwarantowanych. Ponadto określony został okres funkcjonowania zarządu komisarycznego ustanowionego przez KNF, sposób określania wysokości wynagrodzenia, które mu przysługuje oraz podmiot ponoszący koszty w związku z wykonywaniem funkcji zarządu komisarycznego.
- 31) zmiana w art. 2 pkt 5 – zmiana w art. 159 ust. 3 ustawy - Prawo bankowe ma na celu zmianę odniesienia do decyzji określającej warunki i zakres działalności banku w okresie zawieszenia, w związku ze zmianami w art. 158 ustawy - Prawo bankowe.
- 32) zmiana w art. 3 w pkt 1:
- lit. a) zmiana polegająca na wykreśleniu w **art. 427 ust. 1** wyrazów „przedstawiciela Bankowego Funduszu Gwarancyjnego” jest skutkiem nowej regulacji sposobu wypłaty środków gwarantowanych. Bankowy Fundusz Gwarancyjny dotychczas brał udział w postępowaniu upadłościowym w charakterze uczestnika tego postępowania.

Było to uzasadnione w sytuacji dokonywania wypłaty środków gwarantowanych przez syndyka, ale w imieniu i na rachunek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, co nie będzie miało miejsca po zmianie przepisów ustawy. Brak jest uzasadnienia dla zachowania przez ten Fundusz statusu uczestnika postępowania, a tym samym nakładania na sąd obowiązku wysłuchania tego organu przed ogłoszeniem upadłości banku, a na syndyka (nadzorcę sądowego albo zarządcę) - obowiązków informacyjnych. Z tego samego powodu zmianie ulega **art. 432** (zmiana proponowana w art. 3 pkt 3).

- lit. b) zawiera zmianę polegającą na uchyleniu ust. 4 przewidującego miesięczny termin ogłoszenia upadłości banku. Skoro wypłata środków gwarantowanych będzie następowała jeszcze przed ogłoszeniem upadłości, to nie jest konieczne odstępstwo od przyjętego w art. 27 ust. 3 ustawy terminu dwóch miesięcy dla ogłoszenia postanowienia w przedmiocie upadłości,
- 33) zmiana w art. 3 pkt 2 - uchylenie art. 428 ma na celu ujednoczenie zasad dotyczących możliwości oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości w odniesieniu do wszystkich instytucji finansowych, w przypadku gdy majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania. W obecnym stanie prawnym nie ma podstaw, aby koszty postępowania w sprawie ogłoszenia upadłości pokrywane były przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

Uchylenie **art. 430 ust. 1** jest konieczne z przyczyn analogicznych jak w pkt 19.

Zgodnie z art. 430 ust. 2 i ust. 3 dotychczas wypłaty środków gwarantowanych dokonywał syndyk albo zarządca (oraz odpowiednio kurator ustanowiony zgodnie z art. 429 ust.3 ustawy, jeżeli powierzono mu zarząd masą upadłości) w imieniu i na rachunek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, zgodnie odrębnymi przepisami. Po zmianie przepisów przedmiotowej ustawy oraz ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym obowiązek wypłaty środków gwarantowanych zostanie zdjęty z syndyka (zarządcy, kuratora) i przejęty przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny. Konieczne jest zatem uchylenie **art. 430 ust. 2 i ust. 3 oraz art. 435** (zmiana w art. 3 pkt 5), które regulują obecnie obowiązki syndyka i zarządcy (czy kuratora) związane z wypłatą środków gwarantowanych oraz koszty tych czynności. Po zmianach ustawy przepisy te staną się nieaktualne.

Uchylenia wymaga również **art. 431**. Przepis ten stwierdza, iż wierzytelności, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, tzn. środki gwarantowane, zaspokajają się bez ich zgłoszenia do masy upadłości. Ustawa - Prawo upadłościowe i naprawcze reguluje obowiązki uczestników postępowania upadłościowego i wykonywanie przez nich czynności w tym postępowaniu. Po zmianie systemu wypłat środków gwarantowanych przepis art. 431 faktycznie odnosiłby się do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (a nie do czynności syndyka, co ma miejsce obecnie) i regulowałby obowiązki Funduszu w tym zakresie, co nie powinno mieć miejsca w przedmiotowej ustawie. Właściwym rozwiązaniem będzie umieszczenie

przepisu regulującego zaspokojenie wierzytelności, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (tj. środków gwarantowanych) - w tej właśnie ustawie,

- 34) zmiana w art. 3 pkt 4 – uzasadnienie zmiany podano w uzasadnieniu do art. 3 pkt 2.
- 35) zmiana w art. 3 pkt 5 - **przepis art. 440 ust. 2 i ust. 3** przez przeoczenie nie został objęty nowelizacją objętą ustawą z dnia 6 marca 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze, ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. nr 53, poz. 434), która wprowadziła zmiany do art. 342 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, regulującego zasady zaspokajania należności z funduszy masy upadłości. Z dniem wejścia w życie tej ustawy wprowadzony został nowy podział wierzytelności uprzywilejowanych. Do kategorii pierwszej zostały zaliczone - oprócz kosztów postępowania upadłościowego – wyłącznie wierzytelności powstałe po ogłoszeniu upadłości, czyli tzw. wierzytelności w stosunku do masy upadłości. Natomiast do kategorii drugiej obecnie należą wszelkie uprzywilejowane wierzytelności powstałe przed ogłoszeniem upadłości.

Jak wynika z art. 2 pkt 2 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym - środki gwarantowane to środki pieniężne zgromadzone w banku przez deponenta na rachunkach imiennych oraz jego należności wynikające z innych czynności bankowych, w walucie polskiej lub walutach obcych, według stanu na dzień zawieszenia działalności banku (...). Roszczenie deponenta o wypłatę środków gwarantowanych powstaje więc z dniem zawieszenia działalności banku przez Komisję Nadzoru Finansowego. W myśl przepisów dyrektywy 2009/14/WE Bankowy Fundusz Gwarancyjny obowiązany będzie dokonać wypłaty w terminie 20 dni roboczych od dnia zawieszenia działalności banku. Po zmianie przepisów ustawy wierzytelność Funduszu będzie należnością z tytułu wypłaty środków gwarantowanych (a nie jak dotychczas – należnością z tytułu przekazania syndykowi kwot na wypłatę tych środków) i będzie wierzytelnością powstałą przed ogłoszeniem upadłości, którą w myśl art. 342 ust. 1 należy zaliczyć do kategorii drugiej, *z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w projektowanym art. 2 pkt 4 lit. c ustawy o BFG, dotyczącej oddziału banku zagranicznego. W tym przypadku – ze względu na przyjęcie, że spełnieniem warunku gwarancji jest wydanie przez sąd postanowienia o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego wszczętego wobec banku zagranicznego, który prowadzi działalność w Polsce w formie oddziału albo wszczęcie postępowania upadłościowego obejmującego majątek banku zagranicznego położony na terytorium Polski, wierzytelność BFG powstanie po ogłoszeniu upadłości. Mając jednak na względzie pozycję BFG jako gwaranta środków pieniężnych powierzanych bankom, celowe i uzasadnione jest zachowanie uprzywilejowanego charakteru wszystkich wierzytelności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z tytułu wypłaty środków gwarantowanych.*

Konieczna jest zatem zmiana **art. 440 ust. 2** przez ustalenie nowego brzmienia przepisu i przyjęcie w nim, iż należności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z tytułu wypłaty środków gwarantowanych ulegają zaspokojeniu w kategorii drugiej.

Po powyższej zmianie art. 440 ust. 2 i przy obecnym brzmieniu art. 342 ust. 1 ustawy, powstanie również konieczność dokonania zmian w **art. 440 ust. 3**. W doktrynie przyjmuje się, iż w drodze podziału funduszu masy upadłości zaspokaja się wierzytelności, które nie były objęte systemem gwarantowania oraz wierzytelności, które przewyższały sumę gwarantowaną. Wierzytelności tych obecnie nie będzie można zaliczyć do uprzywilejowanej kategorii drugiej, m.in. z uwagi na uregulowanie art. 434 pkt 1 ustawy, który stanowi, iż z dniem ogłoszenia upadłości ulegają rozwiązaniu umowy rachunku bankowego. W konsekwencji, po zmianie art. 342 ust. 1, wierzytelności z rachunków bankowych na zasadach ogólnych zaspokajane są w kategorii czwartej, gdzie zostały ujęte inne należności, które nie podlegają zaspokojeniu w kategorii piątej, wraz z odsetkami za ostatni rok przed datą ogłoszenia upadłości, z odszkodowaniem umownym, kosztami procesu i egzekucji.

Z tego względu należy uchylić **ustęp 3 w art. 440.**”

- 36) zmiana w art. 4 – zmiana brzmienia art. 43 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim. Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Narodowy Bank Polski może udzielić kredytu krótkoterminowego Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu wymaga rewizji przepisu art. 43 ustawy o NBP.
- 37) zmiana w art. 5 - proponowany przepis przejściowy uzależnia stosowanie nowej regulacji od dnia wejścia w życie ustawy. W przypadku gdy spełnienie warunku gwarancji nastąpiło przed dniem wejścia w życie ustawy, wypłata deponentom świadczenia pieniężnego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny nastąpi według przepisów dotychczasowych.
- 38) zmiana w art. 6 – przepis określający termin wejścia w życie ustawy określony na dzień 31 grudnia 2010 r. Ze względu na szeroki zakres zmian wprowadzanych przedmiotową ustawą, w tym wprowadzenie systemów wyliczania w bankach pozwalających na systematyczne generowanie list deponentów, konieczne jest zachowanie odpowiednio długiego *vacatio legis*. Mając na uwadze powyższe oraz termin transpozycji postanowień Dyrektywy, data wejścia w życie ustawy określona została na dzień 31 grudnia 2010 r.

Na podstawie art. 127 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz szóstego tiret w art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych, projekt ustawy zostanie przekazany do zaopiniowania przez Europejski Bank Centralny, w szczególności w zakresie przepisów dotyczących zasad finansowania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z kredytu udzielonego przez Narodowy Bank Polski.

Projekt ustawy na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej w dniu 12 marca 2010 r. Żaden z podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingską nie zgłosił zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem w trybie ww. ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływał akt normatywny.

Projekt ustawy będzie oddziaływał na Bankowy Fundusz Gwarancyjny, banki krajowe, instytucje kredytowe, oddziały banku zagranicznego, sądy upadłościowe, osoby pełniące funkcję syndyka, klientów banków oraz Komisję Nadzoru Finansowego. W wyniku projektowanego skrócenia dopuszczalnego terminu wypłaty środków gwarantowanych nastąpi zmiana sytuacji prawnej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, sądów upadłościowych oraz osób pełniących funkcje syndyka. (banki krajowe, instytucje kredytowe, oddziały banków zagranicznych)

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych.

Projekt ustawy nie będzie miał bezpośredniego wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych. W projekcie ustawy zakłada się podwyższenie maksymalnej stawki funduszu ochrony środków gwarantowanych o 0,15 p.p., co ma na celu umożliwienie zrekompensowania obniżonego wskaźnika zabezpieczenia środków gwarantowanych zasobami będącymi w dyspozycji BFG dodatkowymi środkami ex post. Należy bowiem wskazać, że Bankowy Fundusz Gwarancyjny oszacował, iż wzrost limitu gwarancyjnego do 100 tys. euro spowoduje spadek wskaźnika zabezpieczenia o 0,24-0,27 p.p. W związku z powyższym może dojść do podwyższenia ewentualnych kosztów uzyskania przychodów banków z tytułu powyższych obciążeń.

Wejście w życie projektowanej ustawy może spowodować dodatkowe koszty funkcjonowania Komisji Nadzoru Finansowego – w zakresie konieczności kontroli nad procedurą poprawności funkcjonowania baz danych związanych z deponentami. Należy jednak zauważyć, że wydatki w części 70 – Komisja Nadzoru Finansowego finansowane są przez podmioty nadzorowane. Nieznaczne koszty mogą być spowodowane poprzez zaliczenie dodatkowych kosztów nadzoru do kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów prawa podatkowego. Analogiczny wpływ na dochody budżetowe może przynieść zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów amortyzacji inwestycji niezbędnych do poniesienia przez sektor bankowy.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projekt ustawy może pozytywnie oddziaływać na sektor przedsiębiorstw i gospodarstw domowych. Skrócenie terminu wypłat oraz rozszerzenie zakresu pojęcia deponent poprzez objęcie nim osób prawnych bez względu na rodzaj prowadzonej rachunkowości, powinno wpłynąć pozytywnie na sytuację podmiotów w sytuacji niedostępności środków.

Podniesienie kwoty gwarantowanej do 100.000 euro powinno pozytywnie wpłynąć na zwiększenie poziomu zaufania do sektora bankowego, zwłaszcza osób fizycznych oraz sektora mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.

Wprowadzenie w życie rozwiązań zaproponowanych w ustawie wymagać będzie od banków określonych nakładów na wprowadzenie rozwiązań umożliwiających realizację obowiązków w związku z tworzeniem oraz bieżącą aktualizacją listy deponentów. Należy jednak zaznaczyć, że zaproponowane rozwiązania stanowią implementację Dyrektywy, co nie powinno wpływać negatywnie na konkurencyjność polskich banków.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy.

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny.

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania w ramach uzgodnień międzyresortowych, w tym również do organizacji społeczno-zawodowych takich jak Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych oraz Biuro Informacji Kredytowej. Projekt ustawy został również przekazany do zaopiniowania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Komisji Nadzoru Finansowego oraz Narodowemu Bankowi Polskiemu. W trakcie uzgodnień zewnętrznych uwagi o charakterze merytorycznym zgłoszone zostały przez Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Komisję Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Związek Banków Polskich oraz Giełdę Papierów Wartościowych.

Większość uwag zgłoszonych w trakcie uzgodnień zewnętrznych została uwzględniona w przedmiotowym projekcie. Do głównych zmian, które poczyniono w projekcie, w wyniku uzgodnień zewnętrznych, należy m.in.:

- przywrócenie wyłączenia z gwarancji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego jednostek organizacyjnych, które, zgodnie z treścią art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, z późn. zm.), nie są uprawnione do sporządzania uproszczonego bilansu oraz rachunku zysków i strat – uwagi ZBP oraz NBP;
- wskazanie, że imienne świadectwa depozytowe mogą być potwierdzeniem należności deponenta wynikających z innych czynności bankowych – uwaga GPW;
- powrót do obecnie obowiązującej kolejności uruchamiania źródeł na wypłaty środków gwarantowanych oraz wprowadzenie dodatkowej regulacji umożliwiającej finansowanie pomostowe BFG z kredytu krótkoterminowego udzielonego przez NBP.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny, opiniując ww. projekt, wyraził pogląd, że zaproponowane zmiany podążają we właściwym kierunku. W odniesieniu do uwag szczegółowych dotyczyły one m.in. ustawowego obowiązku przeprowadzania regularnych kontroli funkcjonowania systemów informatycznych banków w celu zapewnienia odpowiedniej jakości procesowi wypłat gwarancyjnych, przywrócenia mechanizmu uruchamiania środków przeznaczonych na wypłaty, polegającego na pierwszeństwie wykorzystywania środków z funduszu ochrony środków gwarantowanych, skorelowania podwyższenia górnej granicy gwarancji, z obowiązkiem adekwatnego zwiększenia źródeł finansowania działalności BFG.

Narodowy Bank Polski proponował, aby krótkoterminowy kredyt udzielany Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu przez NBP był zabezpieczony gwarancją Skarbu Państwa. W ocenie Narodowego Banku Polskiego wątpliwości budzi również wprowadzenie do przepisów prawa obligatoryjnego rozwiązania w postaci ustanowienia instytucji zarządu komisarycznego w przypadku zawieszenia działalności banku. Zastrzeżenia Narodowego Banku Polskiego dotyczyły nowo wprowadzonej regulacji przewidującej możliwość uzyskania przez BFG finansowania ze strony NBP zdefiniowanej w art. 16a ust. 3 projektu. NBP wskazywał, że tak zdefiniowany kredyt NBP może nosić znamiona

finansowania monetarnego, które jest – co do zasady – zakazane przez art. 123 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Ponadto Narodowy Bank Polski proponował zmianę treści art. 38 *ustawy o BFG* odnoszącego się do wymiany informacji pomiędzy BFG i pozostałymi instytucjami stabilności finansowej w Polsce. Bank centralny wskazywał, że w obecnym brzmieniu artykuł ten daje możliwość uzyskiwania informacji przez BFG z NBP tylko w jednym kierunku. W związku z powyższym, Narodowy Bank Polski opowiadał się za stosownym uzupełnieniem tego przepisu i umożliwieniem przekazywania pewnych informacji również przez BFG na rzecz NBP.

Komisja Nadzoru Finansowego pośród wielu uwag o charakterze doprecyzowującym, które zostały uwzględnione, wskazywała na brak uzasadnienia obligatoryjnego ustanawiania przez KNF zarządu komisarycznego w przypadku podjęcia decyzji o zawieszeniu działalności banku. Decyzja w przedmiocie ustanowienia w banku zarządu komisarycznego powinna, zdaniem KNF, pozostać do jej swobodnej oceny, która mogłaby skorzystać z tego uprawnienia w przypadku, gdy przemawiałyby za tym konkretne przesłanki faktyczne.

Z kolei uwagi zgłoszone przez Związek Banków Polskich dotyczyły pozostawienia obecnego uregulowania w zakresie wyłączeń podmiotowych z zakresu deponenta jednostek organizacyjnych nieuprawnionych do sporządzania uproszczonego bilansu oraz kompensacji wierzytelności deponenta z wierzytelnościami zawieszono banku. Związek Banków Polskich negatywnie odniósł się do propozycji zwiększenia maksymalnej stawki na fundusz ochrony środków gwarantowanych z 0,4% na 0,55%. Ponadto zdaniem ZBP nie ma potrzeby sporządzania codziennej listy deponentów objętych gwarancjami przez BFG.

Giełda Papierów Wartościowych wskazując na wątpliwości interpretacyjne dotyczące objęcia gwarancjami Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wierzytelności potwierdzonych imiennymi świadectwami depozytowymi, podniosła, że celowe byłoby przesądzenie tej kwestii na poziomie ustawowym. GPW wskazywała także, aby z mocy ustawy sporządzenie listy deponentów posiadających wierzytelności do banku wynikające z bankowych papierów wartościowych będących przedmiotem obrotu zorganizowanego następowało w trybie szczególnym, z uwzględnieniem dodatkowego okresu czasu uprawniającego inwestorów do składania do banku imiennych świadectw depozytowych (co najmniej dodatkowe 2 dni robocze od dnia upublicznienia przez właściwy organ informacji o zawieszeniu działalności banku).

Na marginesie wskazać należy, że z roboczych ustaleń z przedstawicielami Komisji Europejskiej wynika, że kolejny projekt nowelizacji dyrektywy w sprawie systemów gwarantowania depozytów, który ma być opublikowany w najbliższym czasie, zakłada dalsze skrócenie okresu wypłat do maksymalnie 7 dni roboczych, bez możliwości przedłużenia tego okresu.

Generalny Inspektorat Ochrony Danych Osobowych wskazywał na kwestię konieczności określenia maksymalnego okresu przechowywania danych w systemach wyliczania środków gwarantowanych.

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów proponował rozszerzenie zakresu proponowanej nowelizacji o wprowadzenie postanowień zapewniających, że każde planowane działanie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego mające na celu udzielenie pożyczki, gwarancji lub poręczenia na warunkach korzystniejszych od rynkowych byłoby

indywidualnie notyfikowane Komisji Europejskiej, co zapewni, iż BFG nie będzie udzielał bezprawnej pomocy publicznej.

Większość uwag zgłoszonych w trakcie uzgodnień zewnętrznych została uwzględniona w przedmiotowym projekcie. Pomimo to nie udało się ustalić ostatecznej wersji projektu ustawy m.in. w zakresie propozycji:

- 1) Narodowego Banku Polskiego:
  - a) aby krótkoterminowy kredyt udzielany Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu przez NBP był zabezpieczony gwarancją Skarbu Państwa;
  - b) w zakresie zmiany treści art. 38 *ustawy o BFG* odnoszącego się do wymiany informacji pomiędzy BFG i pozostałymi instytucjami stabilności finansowej w Polsce;
- 2) Bankowego Funduszu Gwarancyjnego:
  - a) rozszerzenia treści art. 38i ust. 1 o następujące postanowienie „*Funduszowi przysługuje prawo kontroli prawidłowości informacji zawartych w systemie informatycznym.*”;
  - b) przeniesienia wierzytelności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z I do II kategorii zaspakajania, o których mowa w art. 342 ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze;
  - c) aby w większym stopniu ograniczyć odpowiedzialność Funduszu w przypadku braku lub błędnej wypłaty środków gwarantowanych;
- 3) Komisji Nadzoru Finansowego, aby Komisja nie musiała obligatoryjnie ustanawiać zarządu komisarycznego;
- 4) Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów proponującego rozszerzenie zakresu nowelizacji o wprowadzenie postanowień zapewniających, że każde planowane działanie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego mające na celu udzielenie pożyczki, gwarancji lub poręczenia na warunkach korzystniejszych od rynkowych będzie indywidualnie notyfikowane Komisji Europejskiej.

Ponadto projekt ustawy na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej w dniu 12 marca 2010 r. oraz ponownie Żaden z podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingsową nie zgłosił zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem w trybie ww. ustawy.

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Wprowadzone w projekcie ustawy regulacje jako wynikające z implementacji Dyrektywy są zgodne z prawodawstwem wspólnotowym.